

STUDENTEN WEEKBLAD

21e JAARGANG.
No. 31.

REDACTEUREN:

MEJ. C. M. JELGERSMA, H. L. DINGER, A. G. MARIS, E. KANN,
B. C. VAN BALEN WALTER, MEJ. J. BECKERING VINCKERS, G. E. GERST.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

DONDERDAG
26 JUNI 1919.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS f 4.— P. JAAR, WAAROVER VÓÓR DE KERSTVACANTIE WORDT BESCHIKT. DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER. DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 15 CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

Inhoud.

Delftsch Studentencorps.

Zege voor Delft, door P. F. S.
Studenten-Societeit „Phoenix”.
Delftsche Studenten Lawntennis-Club, door Otten.

Gedachten en Gedichten.

Avond in Delft, door Lk.

Ingezonden.

De Wiskundige Propaedeuse, door J. W. Dinger.
Sociaal Technische Vereeniging, door A. Lodder.
O Temporum Mores! door D. Th. Veltman.
Protest, door G. v. Deth.
Inlichtingen Studie Delft, door P. F. S. Otten.
De Clubvorming in het D. S. C. en Opmerkingen, door C. A. H. Mulder, met antwoord, door E. Kann.

Vereenigingsleven.

Electrotechnische Vereeniging.

Berichten.

Technische Hoogeschool.

Uitslagen Examens.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

Zege voor Delft.

Het gaat goed voor het D. S. C.:

Apollo wint het kwartet in Amsterdam,
Laga zegeviert op Hollandia en Amstel,
Tennisteam verovert den wisselbeker.

Wél kan er reden zijn voor groote tevredenheid en vreugde; steeds is gezegd: het Corps moet bloeien door zijne vereenigingen, en ziet wat geschiedt!

1919 is een zegejaar, een vreugdejaar voor ons, Delftenaren. Moge dat zoo zijn in de toekomst.

Mogen de vereenigingen steeds toonen kracht te bezitten, mogen zij toonen voor hare zustervereenigingen ernstige tegenstanders te zijn; dan zal het D. S. C. blijven wat het thans is: hecht en sterk, dan zal het zijn groot door zijne vereenigingen.

P. F. S.

Studenten-Societeit „Phoenix”.

De Societeit zal gesloten zijn van Zondag 13 Juli tot en met Zondag 31 Augustus.

Gedurende dien tijd is de Societeit „Standvastigheid” geëmancipeerd voor leden van de S. P.

Het kantoor zal in de vacantie elken Zaterdag geopend zijn.

De President:
OTTEN.

Delftsche Studenten Lawntennis-Club.

INTERACADEMIALE WEDSTRIJDEN.

Er is feest in het Delftsche kamp — en de tentcommandant is niet dronken, vraag het Utrecht slechts. —

Delft heeft gezegevierd, de beker in 1917 door Leiden het eerst gewonnen, is thans voor één jaar in Delftsch bezit.

Wat te schrijven over deze wedstrijden, nu mijn gemoed overloopt van enthousiasme?

Delft was onweerstaanbaar, overweldigend, verpletterend; slechts hier en daar even onzeker, maar slechts om de beslissing des te spannender te doen zijn.

Genoeg — slechts zij vermeld dat het een vreugde was als Delftenaar de wedstrijden bij te wonen, zoo stuurde alles af op een victorie van ons kranig team.

Waarom nog te vermelden dat de smashes van onzen langen Jan doodend waren? Zij die hem in zijn spel niet kennen zullen mijn loftuitingen niet weten te apprecieeren.

Zij die Charly von Freyburg niet hebben zien spelen, zullen niet begrijpen dat de uiterste lijnen en hoeken van het veld de oorzaken zijn dat men een grooten tegenstander als Gunning uit Leiden in het zand kan doen bijten.

Waarom afzonderlijk te memoreeren dat Aat zelfs van Sigmond in twee sets won? Dat is bar eenvoudig; Aat studeert in Delft en de Leidsche supporters deden alle mogelijke moeite hem te doen verliezen.

Hulde verder ook aan de tweede double: Frits en Gilles, die voor Delft sleepten wat er te sleepen was.

Voorts zij nog opgemerkt dat de banen „portkleurig” waren en dat enkele officieele toeschouwers alsmede één speler de port e.d. in het Casino wél zoo interessant vonden.

Het slechte weer op Vrijdag en Zaterdag kon niet beletten dat de matches Zondagmiddag beëindigd werden onder groote spanning en schitterend weer.

Nóg zie ik Van Berckel van baan tot baan zich bewegen, nu angst, dan vreugde op het gelaat, tot ten slotte — Paul Bosman én Von Freyburg zegevierden en Delft met 13 van de 15 gespeelde partijen den wisselbeker voor één jaar had veroverd en Leiden ver achter zich liet met 9 gewonnen partijen, Utrecht zeven en Amsterdam één.

Een feest op de Leidsche Studenten-Societeit „Minerva” besloot de welgeslaagde wedstrijden te Noordwijk.

Denzelfden avond verhuisde de beker naar Delft, alwaar het feest in het bijzijn van vele Utrechtenaren enthousiast werd voortgezet.

Kerels laten wij zorgen dat het volgende jaar de beker in ons besit blijft!

Hieronder volgen de door Delft gespeelde partijen:

Pennink en Van Asbeck sl. Nolte en Duprez (Delft) (Amsterdam)	6—2; 6—1.
Pennink en Van Asbeck sl. Kessler en Van Bijlandt (Delft) (Leiden)	6—4; 8—6.
Pennink en Van Asbeck sl. Kodde en Roëll (Delft) (Utrecht)	6—2; 6—1.
Planten en Oudemans sl. Wilde en De Moll v. Otterloo (Delft) (Leiden)	6—4; 8—10; 6—4.
Planten en Oudemans sl. v. Kwawegen en Loeff (Delft) (Amsterdam)	6—1; 7—5.
Planten en Oudemans sl. Zahn en Ter Haar (Delft) (Utrecht)	6—0; 6—3.
Knappert (Delft) sl. M. C. Sigmond (Leiden)	6—4; 6—3.
Knappert (Delft) sl. Overman (Utrecht)	6—1; 6—4.
Knappert (Delft) sl. Mendes de Leon (Amsterdam)	7—5; 6—4.
Von Freyburg (Delft) sl. Gunning (Leiden)	6—2; 5—7; 6—1.
Von Freyburg (Delft) sl. Ladenius (Amsterdam)	8—6; 6—3.
Von Freyberg (Delft) sl. Timmer (Utrecht)	6—2; 1—6; 8—6.
Bosman (Delft) sl. v. Zeventer (Amsterdam)	6—1; 8—6.
Van Nieuwkuyk (Utrecht) sl. Bosman (Delft)	2—6; 6—1; 8—6.
P. Sigmond (Leiden) sl. Bosman (Delft)	6—3; 2—6; 6—4.

OTTEN.

Gedurende de sluiting van de Societeit zullen de sleutels en ballen verkrijgbaar zijn bij ondergeteekende, Molstraat 23.

Nadrukkelijk wordt er op gewezen dat steeds in het betreffende cahier aantekening moet worden gehouden van naam, datum en aantal der gehaalde en teruggebrachte ballen.

De Secretaris:
OTTEN.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

Avond in Delft.

't Al nu wel te bidden schijnt
In woordloos groote wijding,
Orgelmuziek in vormen gelijnd
In diep-innige verblijding.

Kastanjeboomen heffen vroom,
Als duizende handen hun bloemen.
Zij staan er verzonken in stillen droom,
Van groote rust niet te noemen.

En geveltjes teer gepunt als met zingende lijn,
Zien er nu op tot de luchten.
En al hun voegjes kleintjes fijn,
Zijn één groot gebed zonder geruchten.

De ruischloos gladde grachten staan
En spieglen 't diep azuren.
En kleine vrouwtjes rustig gaan.
Als kerkwaarts met haar geburen.

En al deez' gebeden te garen schijnt
Een toren, hoog en slank.
En soms als reine stemme deint,
Der klokken harmonieuze klank.

En langzaam nu wel rusten gaan,
Menschen en muren en boomen.
Heel zachtekens is al 't zonlicht vergaan
En slaapsterretjes statiglijk komen.

Lk.

INGEZONDEN.

De Wiskundige Propaedeuse.

De vorige week publiceerde de C. C. in het S. W. een schrijven van haar aan de Senaat der T. H. van Augustus 1918 en het antwoord daarop, blijkbaar onlangs ontvangen. Het lijkt me niet onnuttig in het kort na te gaan wat uit dit antwoord te lezen is.

Er komt dus, zoals de C. C. voorstelde een wiskunde-tentamen na het eerste jaar. Dat daartoe, toen de Senaat met belangstelling kennis nam van het schrijven van de C. C., reeds was besloten kan slechts de noodzakelijkheid van een dergelijke regeling nog meer naar voren doen komen, daar de wenselijkheid dus ongeveer gelijktijdig van hoogleraar- en studentzijde, onafhankelijk van elkaar, bleek. Het is te hopen dat, ook wat de Natuurkunde betreft, de C. C. met haar te verwachten voorstel daaromtrent een even gunstig moment zal treffen.

Dat het tentamen als proef zal gelden is begrijpelijk. Dat echter, bij eventuele mislukking van de eerste proef al, het siesteem veroordeeld zou zijn is niet te verwachten. We geloven ook niet dat de hoogleraren dat menen. Waar dit tentamen, zoals blijkt uit de beantwoording der punten 2, 3 en 4, niet geheel aan de voorstellen van de C. C. beantwoordt, zou een dergelijke uitspraak ongetwijfeld voorbarig zijn. Toch zal de proef, zoals uitdrukkelijk vermeld wordt, niet herhaald kunnen worden. We kunnen dan ook niet anders verwachten dan dat de Senaat, overtuigd van het welslagen der proefneming, daarin slechts een middel ziet om tot wijziging van het desbetreffende Koninklijk Besluit te komen.

Nog iets anders blijkt weer eens uit de laatste alinea van het antwoord van de Senaat. En wel een zwakke zijde van de organisatie van het onderwijs. De Senaat weet van de behandelde stof niet meer dan wat hij verneemt volgens mededeling van de betrokken hoogleraren. Zo goed als nu de betrokken hoogleraren hier totaal zelfstandig bepalen in hoeverre ze rekening houden met de wens door de C. C. aan de Senaat kenbaar gemaakt, zo goed kunnen ze ook totaal zelfstandig de uitgebreidheid der vakken opdrijven zonder dat de Senaat of een ander lichaam er iets aan kan doen, dus ook tegen de wens der betrokken afdeling in. Dat geldt niet alleen voor de afdeling Algemene Wetenschappen, maar ook voor andere. En het gevaar daarvoor bestaat helaas niet slechts in theorie.

Wat uit het antwoord niet blijkt is in hoeverre de betrokken hoogleraren van de afdeling Algemene Wetenschappen met de punten 2, 3 en 4 van het schrijven van de C. C. hebben rekening gehouden. Toch is dit natuurlijk zeer belangrijk, en waar de C. C. dit uit het antwoord evenmin kan vernemen, en zij wel in de eerste plaats dat zal wens te weten, kunnen we verwachten dat zij daarnaar op onderzoek zal uitgaan of reeds is uitgegaan, en zien we met belangstelling haar eerstvolgende openbare vergadering tegemoet waarop zij, naar we hopen, de nodige inlichtingen zal weten te verstrekken.

J. W. DINGER.

Sociaal Technische Vereeniging.

Mijn verzoek aan de redactie om het in het vorige S. W. opgenomen overzicht van de actie voor Studiehervorming van de afdeling Delft van de Sociaal Technische Vereeniging van Democratische Ingenieurs en Architecten, op te nemen zonder opmerkingen of onderschriften is door haar geheel genegeerd. Hoewel hiervoor geen geldend argument van haar zijde kan worden aangevoerd, kan ik me voorstellen dat zij het motief voor zich, als zóovele malen eerder, aldus formuleert, dat waar andere mensen, of groepen van mensen, of vereenigingen zich voor een of ander

belang interesseeren of zich daarvoor moeite geven, zij het niet noodig vindt, „ook“ dat belang te dienen. Neen ze gaat dan zelfs verder en tracht 't werk van anderen af te breken of tegen te werken, daarbij zelfs het belang, dat zij in ieder geval te behartigen heeft, dat van het bestaan van het S. W., ook uit het oog verliezende, want door hare wijze van handelen zullen velen het ten slotte opgeven en niet langer hun copie aan de redactie van het S. W. toe-vertrouwen.

Waar zulke onderschriften meestal eenig gezag hebben tegenover ter zake niet bekende lezers en dezen de meening der redactie (of van een of enkele harer leden) wordt opgedrongen, lijkt het gewenscht er op te wijzen dat 'dit slechts „schijngezag“ is, wat ten duidelijkste blijkt, wanneer de redactie zich uitlaat over zaken waarvan ze niet op de hoogte is. Uit de volgende uiteenzetting van wezen en doel aan de S. T. V., tegenover de opmerkingen van de redactie, moge dit blijken.

De Sociaal Technische Vereeniging van Democratische Ingenieurs en Architecten stelt zich ten doel (art. 4 Statuten.)

- a) het bevorderen der volkswelvaart, voornamelijk waar deze beïnvloed wordt door maatregelen op technisch gebied;
- b) het bevorderen van den groei van het Staatswezen in democratischen zin, voor zooverre zulks met-het sub a genoemde verband houdt;
- c) het behartigen van de maatschappelijke belangen der ingenieurs in het algemeen en van de leden in het bijzonder.

De naam duidt aan dat het een Ingenieursvereeniging is (wat verder in Art. 7 Statuten wordt omschreven). Buitengewoon lid kunnen worden, zij die zich aan de T. H. of daarmee gelijk te stellen inrichtingen bekwamen voor het beroep van ingenieur of architect. In een gemeente of in een groep van aangrenzende gemeenten, waar zes of meer leden gevestigd zijn kan door het bestuur een afdeling worden opgericht. Op deze wijze is de afd. Delft ontstaan, die alle te Delft e.o. wonende of aldaar studeerende gewone en buitengewone leden omvat.

Waar uit het sub c genoemde het karakter S. T. V. van vakvereeniging blijkt en bemoeiingen op het gebied van het technische hoger onderwijs kunnen voortvloeien, zijn deze ook te rangschikken, onder het sub a en b genoemde.

Immers is het niet een speciaal ingenieurs- of studentenbelang dat er goed onderwijs wordt gegeven. Zeker is dit een algemeen belang. En daarbij zullen sociaal voelende mensen hun streven ook daarop richten, dat de aan onderwijs ten koste gelegde uitgaven, het grootst mogelijk rendement opleveren.

Ik noemde reeds „sociaal voelende mensen“. Zonder twijfel zal men in de S. T. V. mensen met een bepaalde opvatting aantreffen d.w.z. een elk voor zich bepaalde, die lang niet voor allen gelijk is. Maar het gemeenschappelijke in deze levensopvatting zal juist een krachtig streven bevorderen.

Men verwarre echter niet deze opvatting met een bepaalde politieke overtuiging, welke de redactie aan de S. T. V. opdringt. De S. T. V. is niet in 't minst een politieke club. Dit kan uit het onder b genoemde geenzins worden afgeleid.

Ten slotte komt de S. T. V. niet met voorstellen tot verandering der studie voor den dag, (waarvoor de goedkeuring van de meerderheid der ingeschrevenen trouwens geen vereischte is; hoe zou deze te verkrijgen zijn bij zulk een verdeelde „samenleving“?) maar heeft wel het initiatief genomen tot het instellen van een onderzoek naar de bevrediging van de studie aan de T. H. in welk streven aan het hoofdbestuur moreele en finantieele steun is gevraagd en verkregen.

Opmerkelijk is nog dat in de mededeelingen van de C. C. in het vorige S. W. het „Rapport van de Commissie voor advies inzake de vooropleiding tot en de opleiding aan de Technische Hoogeschool“ ingesteld door de vereeniging van Delftsche Ingenieurs in 1913, wordt aangehaald. Deze ingenieursvereeniging heeft blijkbaar een dergelijk onderzoek ingesteld als waartoe de afd. Delft van de S. T. V. thans het initiatief nam.

Oude Langendijk 13.

23 Juni 1919.

A. LODDER,

Secretaris afd. Delft.

Wist U dat dan niet? RED.

O Temporum Mores!

In 't Studentenweekblad van 19 Juni '19 komt een stuk voor, getiteld: „Beteugeling van Onlusten“ van J. D. van Roon en tévens J. W. Dinger (is dit een begin van Communisme?) kenmerkend voor de hedendaagsche proletig recalitrante opvattingen, welke hoe langer hoe meer veld winnen.

Om nu niet eens te spreken van het minderwaardige eener dergelijke propaganda tegen een regeering welke niet de minste neiging getoond heeft tot reactionair optreden, wil ik even de aandacht vestigen op het feit, dat zich voorál van de Delftsche Studentenwereld een innig proletarische geest heeft meester gemaakt.

In onze dagen — dat weet ik heel goed, en daarom gebruik ik het woord, geachte lezers — is een qualificatie als „proleet“ geen belediging, veeleer een compliment. Een typisch staaltje eener „Umwertung“ zoals dat Nietzsche eenigzins voor den geest stond, maar helaas niet weinig van zijn artistiek gevoel doortrokken.

O Temporum Mores! wel is alles zeer veranderd.

Waar Windischgrätz een halve eeuw geleden nog zoo triomfantelijk zeggen kon: „Der Mensch fängt an bei dem Baron“, daar moet ik heden constateeren dat in 't algemeen de proleet reeds begint bij den student.

Men dweept tegenwoordig met alles wat rood is, en vertoont iemand nog een spoor blanke zuiverheid van oordeel, dan heet hij een reactionaire schurk.

Waarlijk er heeft de laatste tijden een omzetting van waarden plaats; zooals er geen tweede voorbeeld aan te halen is.

Een regeering is persé iets ploeterigs, standsverschil mag niet bestaan, alles moet gelijk gemaakt, geëffend, gebanaliseerd, kortom „gemeen” in een dubbele beteekenis worden. Allen moeten meehuilen met de volkswolven, massa-op-zweppers en smerige baliekluivers.

Sterk sprekende individualiteit, aristocratisch gevoel voor het verhevene op sociaal, artistiek en filosofisch gebied, het is uit de mode, heeren! Wanneer alles maar aan alles gelijk is gemaakt, wanneer er een identiteit heerscht zonder redelijk onderscheid, dan lijkt dat den rooden heeren wel 'teenvoudigst.

Geen regeering, geen staatsorde, wél communisme, promiscuïteit, waartoe ook de moderne vrouw niet erg ongenegen schijnt, kladderatsky futurisme in de kunst, dat alles met een flinke dosis tingeltangel filosofie en Wijnkopiaansche schurkerij dooreengehaspeld, zie daar 'tjuiste toekomstbeeld der maatschappij.

Cicero vertelt ons hoe Cato zich verwonderd afvroeg waarom een Haruspex (voorteken uitlegger) niet lachte als hij een anderen op straat tegenkwam.

Ook mij was niet duidelijk waarom dit de volksmenners en Jan-Rap-propagandisten niet doen, een raadsel tevens wat ze eigenlijk willen.

Een scherpe tong fluisterde mij in 'toor: Ze zijn afgunstig, afgunstig . . . niet op je kapitaal, niet op je gezicht (een Bolsjewikentronie geeft veel meer recommandatie!) maar ze zijn fel jaloesch op je gevoel, je aristocratisch gevoel. „O” zuchte ik verlicht „gelukkig dat 't dat is, dat kunnen ze toch nooit krijgen”.

D. TH. VELTMAN.

Protest.

Zeer Geachte Redactie.

Onder den titel „Beteugeling van onlusten” komt in uw blad van 19 Juni een ingezonden stuk voor van de heeren J. D. van Roon en J. W. Dinger. De schrijvers meenen te moeten wijzen op het gevaar dat zou moeten voortvloeien, uit het zich „nu reeds beschikbaar stellen van reserve-officieren als willoos werktuig eener regeering, hoe reactionair ook”.

Allereerst moet geconstateerd worden, dat ondergeteekende, eveneens reserve-officier, een dergelijk schrijven van burgerlijke of militaire overheid niet ontving en dat dit hem ook van geen enkele andere reserve-officier bekend is. Dat dagbladbericht (Tribune?) verzuimt dan ook wijselijk te vermelden, van welke autoriteit dergelijk schrijven is uitgegaan.

Maar afgescheiden van het al of niet bestaan van een dergelijken brief, moet het als *hoogst laakbaar* gequalificeerd worden, dat studenten, vroeger algemeen tot de intellectueelen gerekend, dat menschen, die door hun opleiding, intellect behoorden te stellen boven het gehuil der volksmenigte, zoo openlijk het opnemen voor alle soorten oproerkraaiers.

De politieke opvatting der schrijvers kan mij koud laten, maar te veel reeds voeren revolutionaire elementen het woord. Zoodat hier past een woord van *krachtig protest*, tegen oproerige stukken, als het bovenaangehaalde.

Met dank voor opname, hoogachtend,

Delft, 22 Juni 1919.

Uw Dw., G. VAN DETH.

Inlichtingen Studie Delft.

In de keuken van de T.H. ligt tot 3 Juli e.k. een lijst ter invulling voor hen die gedurende de zomervacantie 1919 inlichtingen wilden geven over studie en studentenleven in Delft voor nieuw aankomenden in September van dit jaar.

Nu is mij, en velen met mij, opgevallen dat zoo velen van de N.C.S.V. en de V.C.S.B. op voornoemde lijst teekenden en niemand die nu eenigermate het Studentenleven mede maakte buiten de genoemde vereenigingen.

Het kan toch niet onbekend zijn, dat er in Delft een Studentencorps bestaat waarvan gelukkig nog velen lid zijn, enthousiast voor een studentenleven, bevrediging zoekende buiten de studie in geestelijke en lichamelijke ontspanning.

Het wil mij voorkomen, dat het slechts in het belang kan zijn van onze aanstaande medestudenten indien zij ook door hén kunnen worden voorgelicht, die medemaakten het oude Studentenleven vol waarheid, openhartigheid, uitbundigheid, enthousiasme en dolle streken zooals ons jongeren nog betaamt.

„Weest waar en dol voor het te laat is” heeft eens een groot en wijs man gezegd, laten wij dat ook onze collega's van straks inprenten opdat zij niet oud, wijs en zwaar op de hand worden, vóór hun tijd.

Laten wij de taak beseffen die wij op ons nemen indien wij onwetenden inlichten over het studentenleven en de studentenmaatschappij, laten wij begrijpen dat wij hier te leiden, niet te misleiden hebben, laten wij hen niet onze eigen ideeën en inzichten kenbaar maken, doch slechts trachten te schetsen wat voor hen de studie en het studentenleven in de toekomst brengen zal.

Daarom is het dat ik vrees, dat sommige inlichtingen wel eens eenzijdig mochten zijn en ik allen oproep die sterk genoeg meenen te zijn aan jongeren en meer onwetenden den weg te kunnen wijzen — niet donker en slingerend, doch recht en hel verlicht — alsnog te teekenen op de lijst in den aanvang van dit stuk genoemd.

Laten wij toonen aan het toekomstige geslacht dat vroolijkheid, vriendschap, ware onvervalschte Studentikoosheid in Delft nog op hare rechte plaats zijn; laten wij het inprenten dat naast ernstige studie, geestelijke en lichame inspanning, het ware onbezonnen studentenleven niet kan worden gemist.

P. F. S. OTTEN.

De Clubvorming in het D. S. C.

Veel is er, vooral in de laatste jaren gesproken en geschreven over de wenschelijkheid of noodzakelijkheid van ingrijpende hervormingen in het D. S. C.

Een idealistische strooming meende heil te kunnen verwachten van een alomvattende studentenorganisatie, waartoe het Corps zich misschien zou kunnen verruimen. De pogingen in deze hervormingsrichting aangewend zijn echter mislukt, wellicht omdat het idealisme dier strooming niet getuigde van voldoende practischen zin. Toen zijn de practici onder ons naar voren getreden en zij hebben verbeteringen tot stand gebracht, die alle hulde verdienen. De instelling van het patronaat heeft wel is waar nog niet den vuurdoop ondergaan, doch er is alle reden tot hoop dat zij evenals in Groningen aan ons Corps uitnemende diensten zal bewijzen.

Laat ons nu niet blijven stilstaan na dezen stap op den weg, die moet voeren tot het hooge doel: een Corps waarin heerscht een geest van eensgezindheid en trouw onder de leden.

Eensgezindheid! welk een verheven ideaal spreekt onze Corpsswet uit, als zij de bevordering daarvan het Corps ten doel stelt!

Maar ook: hoe jammerlijk ver zijn wij nog verwijderd van dat schoone ideaal.

Ja zelfs: in welk een flagrante tegenstelling is daarmee de nog heerschende klik- en clubgeest.

Het zich verdeelen in kleine partijen, dikwijls op grond van geschilpunten van ondergeschikt belang moge een eigenschap van den Hollander zijn, een excuus is dit niet, hoogstens een der causale factoren.

Zoo er voor de onder ons heerschende clubgeest een excuus is te vinden, dan is het dunkt mij te zoeken in de wijze waarop de clubs tot stand komen.

Is het niet meer dan onwaarschijnlijk dat een groen in de weinige uren die hij in den groentijd beschikbaar heeft om kennis te maken met een 150-tal tal lotgenooten, uit deze diegenen zal kunnen kiezen met wie hij op den duur het meest sympathiseert?

Wordt door instandhouding van het gebruik dat de clubs vóór de inauguratie moeten zijn gevormd, nu het aantal groenen van een 40-tal langzamerhand tot een 150-tal is gestegen de clubvorming niet in hooge mate geforceerd?

Moesten clubgenooten geen vrienden zijn?

Kunnen zich binnen drie weken veel hechte vriendschapsbanden vormen?

Toch moeten binnen dien korten tijd een 6 tot 15-tal groenen zich bereid verklaren gezamenlijk in een clubschuitje te stappen.

Hiertoe worden zij door oudere studenten aangespoord.

Na de inauguratie varen de clubschuitjes elk een kant uit, meestal zonder eenig of met zeer weinig contact. In de meeste bootjes is eensgezindheid onder de bemanning ver te zoeken. Bij gebrek aan een goeden stuurman schijnt een schipbreuk onvermijdelijk. Alras springt een deel der bemanning over boord of het doet een ander deel dit avontuur ondernemen, waarbij dit al of niet in contact komt met de schoenzoelen van het eerste. En waar de andere bootjes verre zijn, worden vele schipbreukelingen genoodzaakt te zwemmen naar het land der *Obscuriteit*.

In dit land nu heerscht een geest van ontevredenheid. Menig inwoner is door zijn schipbreuk zoo moreel geschokt dat hij ontevreden is met of over zichzelf (waarbij de eerste toestand de gevaarlijkste is, daar hij kan leiden tot volkomen apathie, terwijl uit den tweeden een streven naar verbetering kan voortvloeien), terwijl anderen ontevreden zijn over hun eigen mislukte clubvaart of over het schuitje varen, zooals dat gebruikelijk is, in het algemeen.

Jaarlijks neemt het aantal obscuurlingen toe.

Moet daarin nu geen verandering worden gebracht?

Of meent men dat zij alle onbruikbaar zijn in de studenten-samenleving?

Moge het Delftsch Studentencorps nu eens toonen dat het werkelijk nastreeft zijn doel:

eensgezindheid onder de leden,

door in het nieuwe eerste jaar samenhooken in clubs tegen te gaan. Dan zullen zich onder hen gedurende en vooral na den groentijd hechte vriendenkringen vormen!

C. A. H. MULDER.

Opmerkingen:

a. Verzoeken beleefd dit artikel slechts zonder verder bijschrift op te nemen.

Een opbouwend artikel (zij het ook in anderen zin dan het mijne) weet ik te waardeeren.

Een afbrekend nootje, vooral als het getuigt van ondoordachtelijkheid of onvoldoende kennis van zaken, laak ik.

De Redactie moest beseffen dat ze hierdoor het S.W. en haar lezers schade berokkent.

b. Diengene der redactieleden, die onder den oproep voor den inlichtingendienst in het voorlaatste S. W. de noot:

„De aandacht wordt er op gevestigd, dat de Centr. Commissie ook dergelijke inlichtingen verschaft, en wel onpartijdige.”

plaatste en die mij beloofde deze met erkenning van aanvankelijk misverstand van onze bedoeling en die der C. C. te zullen herroepen zoodra de C. C. haar standpunt naast dat van ons in het S. W. had uiteengezet, verzoek ik dit alsnog te doen, ofschoon de Voorzitter der C. C. door zijn vertrek naar Spanje niet meer voor die uiteenzetting heeft kunnen zorgdragen, en wel op de volgende gronden:

1°. De voorlichting der 14 door de C. C. speciaal voor studie-inlichtingen aangewezen personen maakt die door anderen over studentenkwesties in het algemeen (geestelijke stroomingen in het bijzonder) niet overbodig. Integendeel vullen beide elkaar prachtig aan.

2°. De inlichtingen van algemeenen aard of over een bepaalde vereeniging door een willekeurig student behoeft niet minder onpartijdig te zijn dan die door een der 14 bovenvermelde.

Hoe grooter het aantal dergenen is, die zich tot het verstrekken van inlichtingen bereid verklaren, zooveel meer subjectieve meeningen kan een nieuw-aankomende vernemen en zooveel objectiever kan hij zijn eigen houding bepalen.

c. Nu ik mij toch bezondig aan het „notensysteem”, zou ik de Redactie meteen willen verzoeken *voortaan alle drukproeven* (te beginnen bij die van dit artikel) *even door de schrijvers te laten corrigeren*. Veel misverstand, overbodig geschrijf en gedruk zal daardoor worden voorkomen. In mijn rectificatie in het laatste S. W. moet voor V. C. I. B., N. C. I. V. worden gelezen V. C. S. B., resp. N. C. S. V.

d. Mag ik hier nog aan toevoegen dat de termijn voor opgave bij den *inlichtingendienst tot 3 Juli* is verlengd en dat de *intekenlijst* tot dien datum *in de keuken van het hoofdgebouw* blijft liggen.

Antwoord.

De opmerkingen van den heer Mulder noopen mij in het volgende hierop te antwoorden:

a. Dit ben ik volkomen met den geachten schrijver eens. In het algemeen is een opbouwend artikel beter dan een afbrekend. Doch dit zijn relatieve begrippen. Wanneer meneer A. in het S. W. met een of ander hervormingsplan komt, en de redactie zet er een afbrekend nootje onder, dan breekt zij niet af, maar bouwt integendeel op, wat meneer A. af wilde breken.

Ik geef hierbij als voorbeeld het artikel van den heer Mulder in dit nummer. Waarom moet hij afbreken voordat hij opgebouwd heeft? Ik denk er niet over, zijn artikel dezen keer met een afbrekend nootje te verduidelijken, omdat ik zelf het kwade van den huidige toestand inzie. Maar ik zou toch wel eens willen weten hoe hij zich een toestand, als in zijn laatsten zin beschreven, voorstelt.

b. Het genoemde onderschrift herroep ik hierbij geheel, en wel tot mijn leedwezen. Men heeft mij namelijk later verteld, dat de C. C. inlichtingen-verschaffers benoemd had waarvan sommigen niet in staat zijn andere inlichtingen te geven dan over de studie. Het is dus noodig, dat er ook mensen komen die over het studentenleven iets kunnen vertellen; en dat de P. I. A. deze oproept, is zeer loffelijk.

Dit jaar zal dat nu wel zoo worden, maar voor den toekomst lijkt het mij zeer onwenschelijk, dat een H.B.S.-er naar 2 of 3 mensen moet om inlichtingen. Want op de lijst ziet hij, dat student Jansen alleen maar inlichtingen over de studie geeft, en student Pietersen, die Corpslid is, alleen maar over het Studentenleven. Wil hij nu volledig zijn, zoo moet hij ook naar meneer Klaassen, want die is Bondslid.

Op die manier kan het systeem ontaarden in een propaganda-voering voor allerlei vereenigingen. En vooral als Jan en Alleman zich beschikbaar kunnen stellen, zonder dat er een behoorlijke keuze gedaan wordt.

Voor een volgend jaar moest m.i. de C. C. of een ander neutraal lichaam de geheele inlichtingendienst organiseren. Wat de geestelijke stroomingen onder b. 10. betreft, de jongeliedef kunnen hiermede beter na hun aankomen in Delft in kennis gebracht worden.

c. In 't algemeen is dit onmogelijk. Op verzoek kan het steeds gebeuren. Waar echter in een handschrift een I staat, zal noch de zetter, noch de redactie er eigenhandig een S van maken.

E. KANN.

VEREENIGINGSLEVEN.

Electrotechnische Vereeniging.

EXCURSIE NAAR HENGELO.

Woensdag 2 Juli. Reis naar Hengelo.

Vertrek: Delft 3.19; Den Haag 4.40; Rotterdam 4.43
(Zie eventueele Zomerdienst).

Donderdag 3 Juli. 's Morgens bezoek aan Hazemeyer.
's Middags bezoek aan Stork.

Vrijdag 4 Juli. 's Morgens bezoek aan Heemaf,
waarna lunch aangeboden door Heemaf.

Logies te Hengelo gereserveerd à f 3,— met ontbijt.

Vertrek uit Hengelo 3.30. Aankomst te Delft 10.53, Den Haag 9.53, Rotterdam 9.39 (Winterdienst).

Beperkte deelname.

BERICHTEN.

In verband met de Zomervacantie der T. H. worden de oefeningen op Dinsdag en Donderdag, alsmede de schietoefeningen op Dinsdag tot nader order geschorst.

BESTUUR BURGERWACHT.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Propaedeutische Examens voor de Zomervacantie 1919.

Geslaagd voor:

Civiel-Ingenieur.

J. B. Hert.

B. D. H. Tellegen B.zn.

A. H. Noorduyn.

Werktuigkundig Ingenieur.

K. Cohen Stuart.

Scheikundig Ingenieur.

Mej. A. Karreman.

F. P. van Ravenswaay.

G. van der Lee.

Mej. M. H. Tijmstra.

Mijningenieur.

P. S. Bakels.

H. P. Koopmans.

E. D. Cartier van Dissel.

J. J. W. Meens.

B. A. Geerlings.

J. A. W. van der Voort.

C. Kloos.

ADVERTENTIEN.

DRINKT:

„BAM-VIC”

(B.A.M.ARAK met VICTORIAWATER)

== de meest verfrisschende drank! ==

Uitzending van DINERS

à f 0,65, f 0,85 en hooger.

Dagelijks te verkrijgen:

Nassi-Goreng, Jachtschotels, Rijstschotels
en Macaroni Schotels.

Aanbevelend.

CHR. F. RÜTER, OUDE DELFT 120

UIT VOORRAAD TE LEVEREN:

Teekentafel „IDEAAL”

Onberispelijke rechtgeleiding. Verstelbaar in elken stand in één seconde zonder dat de teekenaar van plaats verandert. Formaat 100 × 150 c.M.

A. J. PRINS. - DELFT.
CHOORSTRAAT 4.

Teekenartikelen. ✕ Kantoorboekhandel.